

wat ik nu toch weer zag ...

Het doel van deze rubriek is allerlei publikaties onder de aandacht van onze lezers te brengen, waarbij, gebruik makend van methoden en technieken op ons vakgebied, onjuiste of dubieuze conclusies zijn getrokken of een verkeerde voorstelling van zaken werd gegeven. Deze kunnen dan, behalve tot 'lering ende vermaeck', gebruikt worden bij het overdragen van de rol van ons vakgebied.

Het ligt in de bedoeling om deze stukjes, die kort moeten zijn, toe te spitsen op het misbruik in algemeen toegankelijke media als radio, televisie en (vooral) kranten en algemene tijdschriften. Het is zeker niet de bedoeling om via deze rubriek een discussie te gaan voeren over allerlei beweringen in academische publikaties. Het gaat om het 'algemeen maatschappelijk belang' van het juiste gebruik van de informatieoverdracht en de problemen die daarbij op kunnen treden.

De redactie berust bij Arend Oosterhoorn (adres zie voorblad). De stukjes dienen aan hem te worden gezonden, waarbij

- ◇ de tekst het liefst wordt aangeleverd op een floppy in WordPerfect of naar WordPerfect te converteren formaat;
- ◇ mogelijke grafieken of andere originelen zodanig worden meegestuurd dat er geen al te groot kwaliteitsverlies optreedt door kopieën van kopieën van Uiteraard worden die originelen geretourneerd na publikatie, tenzij anders afgesproken;
- ◇ de lengte van de bijdrage zich beperkt tot maximaal twee zijden A4 volgens de aanwijzingen van Kwantitatieve Methoden.

In het geval dat er meerdere inzendingen zijn naar aanleiding van dezelfde publikatie, zal de redactie de mogelijkheid bekijken om één reactie samen te stellen waarin de visies van alle inzenders herkenbaar is.

In de loop der tijd zullen we wellicht komen met bijstellingen met betrekking tot deze rubriek. In de praktijk zal zich een optimale vorm aandienen.

De redactie beslist over de uiteindelijke vorm en plaatsing.

EEN KWESTIE VAN EXPERIMENTELE EENHEID

Martin van Montfoort

Onderstaand stukje stond in het Wageningse Universiteitsweekblad van 22 januari 1998, waarbij het verschijnsel 'experimentele eenheid' nadere aandacht verdient. Men kan ook zeggen dat de onderzochte populatie en de doelpopulatie zwakjes verschillen.

Slechtere resultaten bij Engelstalig college

Nederlandse studenten kwartier langer dan het steken minder op van een Nederlandse omdat de docent Engelstalig college dan van langzamer sprak; 131 een Nederlands. Dat Nederlandse woorden per schrijven onderzoekers Joke minuut tegen 96 Engelse. De Snippe en Renate Klaassen docent wat in het bezit van van de Technische Universiteit Delft in het blad een certificaat van de Onderzoek van onderwijs. British Council voor zijn Engelse spreekvaardigheid. In hun onderzoek lieten zij Snippe en Klaassen bevelen een ervaren docent een drie voorwaarden aan voor college over weten- Engelstalig onderwijs. schapsfilosofie geven in Docenten moeten hun gehet Engels en het brekkige taalvaardigheid Nederlands. Studenten die compenseren door meer het Engelse college zagen visuele hulpmiddelen te op een video maakten een gebruiken, docenten moeten toets over de lesstof meer tijd gebruiken voor de duidelijk slechter dan colleges en de universiteit degenen die de Nederlandse moet strenge eisen stellen versie hadden gevolgd. aan de Engelse taalvaardigheid van de docenten. Het Engelse college duurde een (K.V.)